

MINISTARSTVO VANJSKIH POSLOVA

Na temelju točke III. Odluke o objavljivanju mnogostranih međunarodnih ugovora, kojih je Republika Hrvatska stranka na temelju notifikacija o sukcesiji ("Narodne novine - Međunarodni ugovori", broj 12/93), objavljuje se tekst Bečke konvencije o sukcesiji država glede međunarodnih ugovora.

Tekst na engleskom i hrvatskom jeziku glasi:

BEČKA KONVENCIJA O SUKCESIJI DRŽAVA GLEDE MEĐUNARODNIH UGOVORA

Države stranke ove Konvencije,

uzimajući u obzir da je proces dekolonizacije izazvao duboke promjene u međunarodnoj zajednici,

uzimajući također u obzir da bi i drugi čimbenici mogli ubuduće dovesti do sukcesije država,

uvjerene, u tim okolnostima, u potrebu kodifikacije i progresivnog razvoja pravila o sukcesiji država glede ugovora kao sredstva radi jamčenja veće pravne sigurnosti u međunarodnim odnosima,

konstatirajući da su načela slobodnog pristanka, dobre vjere i pacta sunt servanda opće priznata,

ističući da je dosljedno poštovanje općih mnogostranih ugovora o kodifikaciji i progresivnom razvoju međunarodnog prava te onih za čiji je predmet i svrhu zainteresirana cjelokupna međunarodna zajednica osobito vaino za jačanje mira i međunarodne suradnje,

svjesne načela međunarodnog prava utjelovljenih u Povelji Ujedinjenih naroda, kao što su načela ravnopravnosti i samoodređenja naroda, suverene jednakosti i nezavisnosti svih država, nemiješanja u unutrašnje poslove Države, zabrane prijetnje silom ili upotrebe sile te općeg i stvarnog poštovanja prava čovjeka i temeljnih sloboda za sve,

podsjecajući da Povelja Ujedinjenih naroda zahtijeva poštovanje teritorijalne cjelovitosti i političke nezavisnosti svake države,

imajući na umu odredbe Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora iz 1989,

imajući također na umu Članak 73. te Konvencije, potvrđujući da su pitanja prava ugovora, osim onih koja mogu proizići iz sukcesije država, uređena mjerodavnim pravilima međunarodnog prava, uključujući ona pravila običajnog međunarodnog prava koja su utjelovljena u Bečkoj konvenciji o pravu međunarodnih ugovora iz 1969,

potvrđujući da će pravila međunarodnog običajnog prava i nadalje uređivati pitanja koja nisu riješena odredbama ove Konvencije,

sporazumjele su se kako slijedi:

DIO 1.

OPĆE ODREDBE

Članak 1 .

Domašaj ove Konvencije

Ova se Konvencija primjenjuje na učinke sukcesije država glede ugovora između država.

Članak 2.

Upotreba izraza

1. U svrhe ove Konvencije:

- a) “ugovor” znači međunarodni sporazum koji je u pismenom obliku sklopljen između država i ureden međunarodnim pravom, bilo da je sadržan u jedinstvenoj ispravi ili u dvjema ili u više međusobno povezanih isprava i bez obzira na njegov poseban naziv;
- b) “sukcesija država” znači zamjenu jedne države drugom što se tiče odgovornosti za međunarodne odnose nekog područja;
- c) “država prednica, znači državu koju je prilikom sukcesije država zamijenila druga država;
- d) “država sljednica,” znači državu koju je prilikom sukcesije država zamijenila druga država;
- e) “dan sukcesije država” znači datum kad je država sljednica zamijenila državu prednicu što se tiče odgovornosti za međunarodne odnose područja na koje se odnosi sukcesija država;
- f) “novonastala nezavisna država” znači državu sljednicu čije je područje, neposredno prije dana sukcesije država, bilo ovisno područje za čije je međunarodne odnose bila odgovorna država prednica;
- (g) “notifikacija o sukcesiji” znači notifikaciju, bez obzira na to kako je sastavljena ili nazvana, koju u odnosu na mnogostrani ugovor izvršava država sljednica i kojom izražava svoj pristanak da bude smatrana vezanom tim ugovorom;
- (h) “punomoć” znači, u odnosu na notifikaciju o sukcesiji ili na svaku drugu notifikaciju na temelju ove Konvencije, ispravu koju izdaje nadležni organ neke države i kojom se određuju jedna ili više osoba da zastupaju tu državu radi priopćenja notifikacije o sukcesiji ili notifikacije, ovisno o slučaju;
- (i) “ratifikacija”, “prihvata” i “odobrenje” znače, ovisno o slučaju, tako nazvani međunarodni čin kojim država na međunarodnom planu daje svoj pristanak da bude vezana ugovorom;
- (j) “rezerva” znači jednostranu izjavu, bez obzira na to kako je sastavljena ili nazvana, koju država daje prilikom potpisivanja, ratifikacije, prihvata ili odobrenja ugovora, ili prilikom

pristupa ili notifikacije o sukcesiji ugovoru, a kojom se želi isključiti ili izmijeniti pravni učinak nekih odredaba tog ugovora u njihovoj primjeni na tu državu;

(k) "država ugovornica," znači državu koja je pristala da bude vezana ugovorom, bez obzira na to je li taj ugovor stupio na snagu ili nije;

(i) "stranka" znači državu koja je pristala da bude vezana ugovorom i za koju je taj ugovor na snazi;

m) "druga država stranka" znači, u odnosu na državu sljednicu, bilo koju, osim države prednice, stranku ugovora koji je na dan sukcesije država na snazi za područje na koje se odnosi sukcesija država;

n) "međunarodna organizacija" znači međuvladinu organizaciju.

2. Odredbe stavka 1. o upotrebi izraza u ovoj Konvenciji ne diraju u upotrebu tih izraza niti u smisao što im ga se može dati u unutrašnjem pravu bilo koje države.

Članak 3.

Slučajevi koji nisu obuhvaćeni ovom Konvencijom činjenica što se ova Konvencija ne primjenjuje na učinke sukcesije država glede međunarodnih sporazuma sklopljenih između država i drugih subjekata međunarodnog prava, niti glede međunarodnih sporazuma koji nisu sklopljeni u pismenom obliku, nije na štetu:

a) primjene na te slučajeve svih pravila izloženih u ovoj Konvenciji kojima su podvrgnuti prema međunarodnom pravu neovisno o Konvenciji;

b) primjene, između država, ove Konvencije na učinke sukcesije država glede međunarodnih sporazuma kojih su također stranke drugi subjekti međunarodnog prava.

Članak 4.

Ugovori koji su ustavni akti međunarodnih organizacija i ugovori usvojeni u krilu neke međunarodne organizacije Ova se Konvencija primjenjuje na učinke sukcesije država glede:

a) svakog ugovora koji je ustavni akt neke međunarodne organizacije, ne dirajući pravila o stjecanju svojstva Člana i ne dirajući druga mjerodavna pravila dotične organizacije;

b) svakog ugovora usvojenog u krilu neke međunarodne organizacije, ne dirajući mjerodavna pravila dotične organizacije.

Članak 5.

Obveze koje nameće međunarodno pravo neovisno o ugovoru činjenica što se ne smatra da je ugovor na snazi za ne

ku državu na temelju ove Konvencije ni na koji način ne utječe na dužnost te Države da ispunjava svaku obvezu sadržanu u ugovoru, kojoj je podvrgnuta prema međunarodnom pravu neovisno o tom ugovoru.

Članak 6.

Slučajevi sukcesije država obuhvaćeni ovom Konvencijom Ova se Konvencija primjenjuje jedino na učinke sukcesije država koja se zbiva u skladu s međunarodnim pravom i, posebice, s načelima međunarodnog prava utjelovljenima u Povelji Ujedinjenih naroda.

Članak 7.

Vremenska primjena ove Konvencije

1. Ne dirajući u primjenu pravila izloženih u ovoj Konvenciji kojima bi učinci sukcesije država bili podvrgnuti prema međunarodnom pravu neovisno o Konvenciji, ona se primjenjuje jedino na sukcesiju država koja se zbila nakon stupanja Konvencije na snagu, osim ako je drukčije ugovoreno.
2. Prilikom izražavanja pristanka da bude vezana ovom Konvencijom ili u bilo koje doba kasnije, država sljednica može dati izjavu da će, u odnosu na svaku drugu državu ugovornicu ili državu stranku Konvencije koja bude dala izjavu o prihvatu izjave Države sljednice, primijeniti odredbe Konvencije na vlastitu sukcesiju država koja se zbila prije stupanja Konvencije na snagu. ~im Konvencija stupi na snagu između država koje su dale takvu izjavu ili čim bude dana izjava o prihvatu, ako je dana kasnije, odredbe Konvencije primjenjivat će se na učinke sukcesije država od dana te sukcesije.
3. Prilikom potpisivanja ove Konvencije ili izražavanja pristanka da njome bude vezana, država sljednica može dati izjavu da će, u odnosu na svaku državu potpisnicu ili ugovornicu koja bude dala izjavu o prihvatu izjave Države sljednice, privremeno primjenjivati odredbe Konvencije na vlastitu sukcesiju država koja se zbila prije stupanja Konvencije na snagu; čim izjava o prihvatu bude dana, te će se odredbe između tih dviju država privremeno primjenjivati na učinke sukcesije država od dana te sukcesije.
4. Svaka izjava dana u skladu sa stavkom 2. ili 3. mora biti sadržana u pismenoj notifikaciji priopćenoj depozitaru, koji će obavijestiti stranke i države koje imaju pravo postati stranke ove Konvencije o primitku priopćenja te notifikacije i o njezinu sadržaju.

Članak 8.

Sporazumi o prijenosu ugovornih obveza ili prava sa Države prednice na državu sljednicu

1. Obveze ili prava Države prednice što se temelje na ugovorima koji su na dan sukcesije država na snazi za neko područje ne postaju obveze ili prava države sljednice, niti drugih država stranaka tih ugovora, samom činjenicom što su država prednica i država sljednica sklopile sporazum koji određuje da se te obveze ili ta prava prenose na državu sljednicu.
2. Bez obzira na sklapanje takvog sporazuma, učinci sukcesije država na ugovore koji su na dan te sukcesije bili na snazi za dotično područje uređuju se ovom Konvencijom.

Članak 9

Jednostrana izjava države sljednice o ugovorima Države prednice

1. Obveze i prava što se temelje na ugovorima koji su na dan sukcesije država na snazi za neko područje ne postaju obveze ili prava Države sljednice, niti drugih država stranaka tih ugovora, samom činjenicom što je država sljednica dala jednostranu izjavu koja predviđa ostajanje ugovora na snazi za njezino područje.
2. U takvom se slučaju učinci sukcesije država na ugovore koji su na dan te sukcesije bili na snazi za dotično područje uređuju ovom Konvencijom.

Članak 10.

Ugovori koji predviđaju sudjelovanje Države sljednice

1. Kad ugovor određuje da će, u slučaju sukcesije država, država sljednica imati mogućnosti da se smatra strankom tog ugovora, ta država može notificirati svoju sukcesiju glede ugovora u skladu s odredbama tog ugovora ili, u nedostatku takvih odredaba, u skladu s odredbama ove Konvencije.
2. Ako ugovor određuje da će se, u slučaju sukcesije država, država sljednica smatrati strankom tog ugovora, ta odredba kao takva djeluje samo ako država sljednica izrijekom, u pismenom obliku, to prihvati.
3. U slučajevima iz stavka 1. ili 2. država sljednica koja daje pristanak da bude stranka ugovora smatra se strankom od dana sukcesije država, osim ako ugovor određuje drukčije ili je drukčije ugovoreno.

Članak 11.

Režim granica

Sukcesija država kao takva ne utječe:

- a) na granicu ustanovljenu ugovorom; niti
- b) na obveze i prava ustanovljena ugovorom, a koja se odnose na režim granice.

Članak 12.

Drugi režimi područja

1. Sukcesija država kao takva ne utječe:

- a) na obveze koje se odnose na upotrebu ili ograničenje upotrebe nekog područja i koje su ustanovljene ugovorom u korist bilo kojeg područja neke strane države, a koje se smatraju vezanim uz dotično područje;

b) na prava, ustanovljena ugovorom u korist nekog područja, koja se odnose na upotrebu ili ograničenje upotrebe bilo kojeg područja neke strane Države, a koje se smatraju vezanim uz dotično područje.

2. Sukcesija država kao takva ne utječe:

a) na obveze koje se odnose na upotrebu ili ograničenje upotrebe nekog područja i koje su ustanovljene ugovorom u korist skupine država ili svih država, a koje se smatraju vezanim uz to područje;

b) na prava, ustanovljena ugovorom u korist skupine država ili svih država, koja se odnose na upotrebu ili ograničenje upotrebe nekog područja, a koja se smatraju vezanim uz to područje.

3. Odredbe ovoga Članka ne primjenjuju se na ugovorne obveze Države prednice kojima se predviđa uspostava stranih vojnih baza na području na koje se odnosi sukcesija država.

Članak 13.

Ova Konvencija i trajna suverenost nad prirodnim bogatstvima i izvorima

Ništa u ovoj Konvenciji nije na štetu načela međunarodnog prava kojima se potvrđuje trajna suverenost svakog naroda i svake države nad svojim prirodnim bogatstvima i izvorima.

Članak 14.

Pitanja koja se odnose na valjanost ugovora smatra se da ništa u ovoj Konvenciji ni u čemu ne dira u bilo koje pitanje koje se odnosi na valjanost ugovora.

DIO II.

SUKCESIJA GLEDE DIJELA PODRUČJA

Članak 15.

Sukcesija glede dijela područja

Kada dio područja neke države ili kada bilo koje područje za čije je međunarodne odnose odgovorna neka država, a koje nije dio područja te Države, postane dio područja druge države:

a) ugovori države prednice prestaju biti na snazi za područje na koje se odnosi sukcesija država od dana sukcesije država; i

b) ugovori države sljednice na snazi su za područje na koje se odnosi sukcesija država od dana sukcesije država, osim ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na to područje bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

DIO III.

NOVONASTALE NEZAVISNE DRŽAVE

Odjeljak 1.

OPĆE PRAVILO

Članak 16.

Položaj u odnosu na ugovore države prednice Novonastala nezavisna država nije dužna zadržati ugovor na snazi niti postati stranka ugovora zbog same činjenice što je na dan sukcesije država taj ugovor bio na snazi za područje na koje se odnosi sukcesija država.

Odjeljak 2.

MNOGOSTRANI UGOVORI

Članak 17.

Sudjelovanje u ugovorima koji su na snazi na dan sukcesije država

1. Uz rezervu stavaka 2. i 3, novonastala nezavisna država može notifikacijom o sukcesiji steći svojstvo stranke svakoga mnogostranog ugovora koji je na dan sukcesije država bio na snazi za područje na koje se odnosi sukcesija država.
2. Stavak 1. ne primjenjuje se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na novonastalu nezavisnu državu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.
3. Ako se, na temelju ugovora ili zbog ograničenog broja država pregovarateljica te zbog predmeta i svrhe ugovora, smatra da sudjelovanje u ugovoru svake druge države zahtijeva pristanak svih stranaka, novonastala nezavisna država može steći svojstvo stranke tog ugovora samo uz takav pristanak.

Članak 18.

Sudjelovanje u ugovorima koji nisu na snazi na dan sukcesije država

1. Uz rezervu stavaka 3. i 4, novonastala nezavisna država može notifikacijom o sukcesiji steći svojstvo države ugovornice mnogostranog ugovora koji nije na snazi ako je, na dan sukcesije država, država prednica bila država ugovornica glede područja na koje se odnosi ta sukcesija država.
2. Uz rezervu stavaka 3. i 4, novonastala nezavisna država može notifikacijom o sukcesiji steći svojstvo stranke mnogostranog ugovora koji stupa na snagu nakon dana sukcesije država ako je, na dan sukcesije država, država prednica bila država ugovornica glede područja na koje se odnosi ta sukcesija država.
3. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na novonastalu nezavisnu državu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

4. Ako se, na temelju ugovora ili zbog ograničenog broja država pregovarateljica te zbog predmeta i svrhe ugovora, smatra da sudjelovanje u ugovoru svake druge države zahtijeva pristanak svih stranaka ili svih država ugovornica, novonastala nezavisna država može postati stranka ili država ugovornica tog ugovora samo uz takav pristanak.

5. Kad ugovor određuje da je za njegovo stupanje na snagu potreban određeni broj država ugovornica, novonastala nezavisna država koja stječe svojstvo države ugovornice tog ugovora na temelju stavka 1. uzima se u svrhu te odredbe kao država ugovornica, osim ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi drukčija namjera.

Članak 19.

Sudjelovanje u ugovorima koje je država prednica potpisala uz rezervu ratifikacije, prihvata ili odobrenja

1. Uz rezervu stavaka 3. i 4, ako je država prednica, prije dana sukcesije država, potpisala mnogostrani ugovor uz rezervu ratifikacije, prihvata ili odobrenja i ako je pri tome njezina namjera bila da se tim ugovorom obuhvati područje na koje se odnosi sukcesija država, novonastala nezavisna država može ratificirati, prihvatiti ili odobriti ugovor kao da ga je potpisala i može tako postati stranka ili država ugovornica tog ugovora.

2. U svrhu stavka 1, osim ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi drukčija namjera, smatra se da država prednica potpisivanjem ugovora izražava namjeru da se tim ugovorom obuhvati čitavo područje za čije je međunarodne odnose država prednica bila odgovorna.

3. Stavak 1. ne primjenjuje se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na novonastalu nezavisnu državu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

4. Ako se, na temelju ugovora ili zbog ograničenog broja država pregovarateljica te zbog predmeta i svrhe ugovora, smatra da sudjelovanje u ugovoru svake druge države zahtijeva pristanak svih stranaka ili svih država ugovornica, novonastala nezavisna država može postati stranka ili država ugovornica tog ugovora samo uz takav pristanak.

Članak 20.

Rezerve

1. Kad novonastala nezavisna država, notifikacijom o sukcesiji na temelju Članka 17. ili 18, stekne svojstvo stranke ili države ugovornice mnogostranog ugovora, smatra se da zadržava svaku rezervu na taj ugovor koja se na dan sukcesije država primjenjivala na područje na koje se odnosi sukcesija država, osim ako prilikom izvršenja notifikacije o sukcesiji izrazi suprotnu namjeru ili stavi rezervu koja se odnosi na isti predmet kao spomenuta rezerva.

2. Prilikom izvršenja notifikacije o sukcesiji kojom stječe svojstvo stranke ili države ugovornice mnogostranog ugovora na temelju Članka 17. ili 18, novonastala nezavisna država može staviti

rezervu, osim ako je ta rezerva jedna od onih čije bi stavljanje bilo isključeno odredbama točaka a), b) ili c) Članka 19. Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora.

3. Kad novonastala nezavisna država stavi rezervu sukladno stavku 2, odredbe izložene u Člancima 20. do 23. Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora primjenjuju se na tu rezervu.

Članak 21.

Pristanak novonastale nezavisne Države da bude vezana dijelom ugovora i izbor između različitih odredaba

1. Prilikom izvršenja notifikacije o sukcesiji na temelju Članka 17. ili 18, kojom stječe svojstvo stranke ili države ugovornice mnogostranog ugovora, novonastala nezavisna država može, ako to ugovor dopušta, izraziti svoj pristanak da bude vezana dijelom ugovora ili izvršiti izbor između različitih odredaba, pod uvjetima navedenim u tom ugovoru za izražavanje takvog pristanka ili vršenje takvog izbora.

2. Novonastala nezavisna država također može, pod istim uvjetima kao ostale stranke ili države ugovornice, vršiti sva prava predviđena ugovorom što se tiče povlačenja ili preinake svakog izraženog pristanka ili izvršenog izbora što su ga ona ili država prednica izvršile glede područja na koje se odnosi sukcesija država.

3. Ako novonastala nezavisna država ne izrazi svoj pristanak ili ne izvrši izbor sukladno stavku 1, ili ne povuče ili ne preinači pristanak ili izbor države prednice sukladno stavku 2, smatra se da zadržava:

a) pristanak Države prednice, sukladno ugovoru, da glede područja na koje se odnosi sukcesija država bude vezana dijelom tog ugovora; ili

b) izbor države prednice, sukladno ugovoru, između različitih odredaba radi primjene tog ugovora na područje na koje se odnosi sukcesija država.

Članak 22.

Notifikacija o sukcesiji

1. Notifikacija o sukcesiji glede mnogostranog ugovora na temelju Članka 17. ili 18. mora se izvršiti u pismenom obliku.

2. Ako notifikaciju o sukcesiji nije potpisao državni glavar, šef vlade ili ministar vanjskih poslova, predstavnika države koja je priopćuje može se pozvati da podnese svoju punomoć.

3. Ako ugovor ne određuje drukčije:

a) notifikaciju o sukcesiji novonastala nezavisna država dostavlja depozitaru ili, ako nema depozitara, strankama ili državama ugovornicama;

b) smatra se da je novonastala nezavisna država izvršila notifikaciju o sukcesiji na dan kad ju je depozitar primio ili, ako nema depozitara, na dan kad su je primile sve stranke ili, ovisno o slučaju, sve države ugovornice.

4. Stavak 3. ne utječe ni na koju dužnost depozitara, ustanovljenu ugovorom ili na drugi način, da stranke ili države ugovornice obavijesti o notifikaciji o sukcesiji ili o bilo kojem priopćenju što ga s tim u svezi izvrši novonastala nezavisna država.

5. Uz rezervu odredaba ugovora, smatra se da je notifikaciju o sukcesiji ili priopćenje s tim u svezi država kojoj je namijenjeno primila tek kad je depozitar obavijesti.

Članak 23.

Učinci notifikacije o sukcesiji

1. Osim ako ugovor određuje drukčije ili je drukčije ugovoreno, novonastala nezavisna država koja izvrši notifikaciju o sukcesiji na temelju Članka 17. ili stavka 2. Članka 18. smatra se strankom ugovora od dana sukcesije država ili od dana stupanja ugovora na snagu, ako je taj datum kasniji.

2. Međutim, primjena ugovora između novonastale nezavisne države i ostalih stranaka ugovora smatrat će se suspendiranom do dana izvršenja notifikacije o sukcesiji, osim ako se taj ugovor može privremeno primjenjivati u skladu s Člankom 27. ili ako je drukčije ugovoreno.

3. Osim ako ugovor određuje drukčije ili je drukčije ugovoreno, novonastala nezavisna država koja izvrši notifikaciju o sukcesiji na temelju stavka 1. Članka 18. smatra se državom ugovornicom tog ugovora od dana kad je notifikacija o sukcesiji izvršena.

Odjeljak 3. DVOSTRANI UGOVORI

Članak 24.

Uvjeti pod kojima se smatra da je ugovor na snazi u slučaju sukcesije država

1. Smatra se da je dvostrani ugovor, koji je na dan sukcesije država bio na snazi za područje na koje se odnosi sukcesija država, na snazi između novonastale nezavisne države i druge stranke:

a) ako su se one izrijekom tako sporazumjele; ili

b) ako na temelju njihova ponašanja treba smatrati da su se tako sporazumjele.

2. Ugovor za koji se smatra da je na snazi na temelju stavka 1. primjenjuje se između novonastale nezavisne države i druge države stranke od dana sukcesije država, osim ako iz njihova sporazuma proistječe ili se na drugi način ustanovi drukčija namjera.

Članak 25.

Odnos između države prednice i novonastale nezavisne države Ugovor za koji se, na temelju Članka 24, smatra da je na snazi između novonastale nezavisne države i druge države stranke ne

može se zbog same te činjenice smatrati da je također na snazi između države prednice i novonastale nezavisne Države .

Članak 26.

Prestanak, suspenzija primjene ili izmjena ugovora između Države prednice i druge Države stranke

1. Kad se, na temelju Članka 24, smatra da je ugovor na snazi između novonastale nezavisne države i druge države stranke:

a) taj ugovor ne prestaje biti na snazi između njih zbog same činjenice njegova naknadnog prestanka između države prednice i te druge države stranke;

b) primjena tog ugovora nije između njih suspendirana zbog same činjenice što je naknadno suspendirana između države prednice i te druge Države stranke;

c) taj ugovor nije između njih izmijenjen zbog same činjenice što je naknadno izmijenjen između države prednice i te druge države stranke.

2. činjenica da je ugovor prestao ili, ovisno o slučaju, da je njegova primjena suspendirana između države prednice i druge Države stranke nakon dana sukcesije država ne priječi da se za taj ugovor smatra da je na snazi ili, ovisno

o slučaju, da se primjenjuje između novonastale nezavisne države i druge države stranke ako se, u skladu s Člankom 24, ustanovi da su se one tako sporazumjele.

3. činjenica da je ugovor izmijenjen između države prednice i druge države stranke nakon dana sukcesije država ne priječi da se za neizmijenjeni ugovor smatra da je, na temelju Članka 24, na snazi između novonastale nezavisne Države i druge Države stranke, osim ako se ustanovi da su međusobno namjeravale primjenjivati izmijenjeni ugovor.

Odjeljak 4.

PRIVREMENA PRIMJENA

Članak 27.

Mnogostrani ugovori

1. Ako je na dan sukcesije država mnogostrani ugovor bio na snazi za područje na koje se odnosi sukcesija država i ako novonastala nezavisna država priopći svoju namjeru da se ugovor privremeno primjenjuje na njezino područje, taj se ugovor privremeno primjenjuje između novonastale nezavisne Države i svake stranke koja na to izriječkom pristane ili za koju, na temelju njezina ponašanja, treba smatrati da je pristala.

2. Međutim, ako se radi o ugovoru koji pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. Članka 17, za takvu se privremenu mjeru zahtijeva pristanak svih stranaka.

3. Ako se na dan sukcesije država mnogostrani ugovor koji još nije na snazi privremeno primjenjivao na područje na koje se odnosi sukcesija država i ako novonastala nezavisna država priopći svoju namjeru da se taj ugovor i dalje privremeno primjenjuje na njezino područje, taj se ugovor privremeno primjenjuje između novonastale nezavisne države i svake države ugovornice koja na to izrijekom pristane ili za koju, na temelju njezina ponašanja, treba smatrati da je pristala.

4. Međutim, ako se radi o ugovoru koji pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. Članka 17, za takvu se privremenu primjenu zahtijeva pristanak svih država ugovornica.

5. Stavci 1. do 4. ne primjenjuju se ako iz ugovora proistjeće ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na novonastalu nezavisnu državu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

Članak 28.

Dvostrani ugovori

Smatra se da se dvostrani ugovor, koji je na dan sukcesije država bio na snazi ili se privremeno primjenjivao glede područja na koje se odnosi sukcesija država, privremeno primjenjuje između novonastale nezavisne Države i druge zainteresirane države:

- a) ako su se one izrijekom tako sporazumjele; ili
- b) ako na temelju njihova ponašanja treba smatrati da su se tako sporazumjele.

Članak 29.

Prestanak privremene primjene

1. Osim ako ugovor određuje drukčije ili je drukčije ugovoreno, privremena primjena mnogostranog ugovora sukladno Članku 27. može prestati:

a) prethodnim priopćenjem o prestanku što ga u razumnom roku daje novonastala nezavisna država, ili stran ka ili država ugovornica koja privremeno primjenjuje ugovor, i to nakon isteka tog roka; ili

b) u slučaju ugovora koji pripada kategorij spomenutoj u stavku 3. Članka 17, prethodnim priopćenjem o prestanku što ga u razumnom roku daje novonastala nezavisna država, ili sve stranke ili, ovisno o slučaju, sve države stranke, i to nakon isteka tog roka.

2. Osim ako ugovor određuje drukčije ili je drukčije ugovoreno, privremena primjena dvostranog ugovora sukladno Članku 28. može prestati prethodnim priopćenjem o prestanku što ga u razumnom roku daje novonastala nezavisna država ili druga zainteresirana država, i to nakon isteka tog roka.

3. Osim ako ugovor predviđa kraći rok za svoj prestanak ili je drukčije ugovoreno, razuman rok za prestanak iznosi dvanaest mjeseci od dana kad je prethodno priopćenje primljeno od druge Države ili od drugih država koje privremeno primjenjuju taj ugovor.

4. Osim ako ugovor određuje drukčije ili je drukčije ugovoreno, privremena primjena mnogostranog ugovora sukladno Članku 27. prestaje ako novonastala nezavisna država priopći svoju namjeru da ne postane stranka tog ugovora.

Odjeljak 5.

NOVONASTALE NEZAVISNE DRŽAVE STVORENE OD DVA ILI VIŠE PODRUČJA

Članak 30.

Novonastale nezavisne Države stvorene od dva ili više područja

1. Članci 16. do 29. primjenjuju se u slučaju novonastale nezavisne države stvorene od dva ili više područja.

2. Kad se novonastala nezavisna država stvorena od dva ili više područja smatra strankom ugovora ili postane stranka ugovora na temelju Članka 17, 18. ili 24. i ako je na dan sukcesije država ugovor bio na snazi ili ako je bio dan pristanak na vezanost ugovorom glede jednog ili više, ali ne svih dotičnih područja, taj se ugovor primjenjuje na čitavo područje te države, osim:

a) ako iz ugovora proistjeće ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na čitavo područje bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja;

b) ako je, u slučaju mnogostranog ugovora koji ne potpada pod stavak 3. Članka 17. ili pod stavak 4. Članka 18, notifikacija o sukcesiji ograničena na područje za koje je taj ugovor bio na snazi na dan sukcesije država ili glede kojega je pristanak na vezanost ugovorom dan prije toga datuma;

c) ako se, u slučaju mnogostranog ugovora koji potpada pod stavak 3. Članka 17. ili pod stavak 4. Članka 18, novonastala nezavisna država i ostale države stranke ili, ovisno o slučaju, ostale države ugovornice drukčije sporazumiju; ili

d) ako se, u slučaju dvostranog ugovora, novonastala nezavisna država i druga zainteresirana država drukčije sporazumiju.

3. Kad novonastala nezavisna država stvorena od dva ili više područja postane stranka mnogostranog ugovora na temelju Članka 19. i ako je potpisom države prednice ili država prednica izražena namjera da se ugovorom obuhvati jedno ili više, ali ne sva područja, taj se ugovor primjenjuje na čitavo područje novonastale nezavisne države, osim:

a) ako iz ugovora proistjeće ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na čitavo područje bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja;

b) ako su, u slučaju mnogostranog ugovora koji ne potpada pod stavak 4. Članka 19, ratifikacija, prihvata ili odobrenje ugovora ograničeni na područje ili područja koja se tim ugovorom namjeravalo obuhvatiti; ili

c) ako se, u slučaju mnogostranog ugovora koji potpada pod stavak 4. Članka 19, novonastala nezavisna država i ostale države stranke ili, ovisno o slučaju, ostale države ugovornice drukčije sporazumiju.

D I O IV.

UJEDINJENJE I ODVAJANJE DRŽAVA

Članak 31.

Učinci ujedinjenja država na ugovore koji su na snazi na dan sukcesije država

1. Kad se dvije ili više država ujedine i tako stvore jednu državu sljednicu, svaki ugovor koji je na dan sukcesije država bio na snazi za bilo koju od njih ostaje na snazi za državu sljednicu, osim:

a) ako se država sljednica i druga država stranka ili druge države stranke drukčije sporazumiju;

b) ako iz ugovora proisječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na državu sljednicu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

2. Ugovor koji ostane na snazi sukladno stavku 1. primjenjuje se samo na dio područja Države sljednice za koji je taj ugovor bio na snazi na dan sukcesije država, osim:

a) ako, u slučaju mnogostranog ugovora koji ne pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. Članka 17, država sljednica izvrši notifikaciju o tome da se taj ugovor primjenjuje na čitavo njezino područje;

b) ako se, u slučaju mnogostranog ugovora koji pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. Članka 17, država sljednica i ostale Države stranke drukčije sporazumiju; ili

c) ako se, u slučaju dvostranog ugovora, država sljednica i druga država stranka drukčije sporazumiju.

3. Točka a) stavka 2. ne primjenjuje se ako iz ugovora proisječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na čitavo područje države sljednice bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

Članak 32.

Učinci ujedinjenja država na ugovore koji nisu na snazi na dan sukcesije država

1. Uz rezervu stavaka 3. i 4, država sljednica na koju se odnosi Članak 31. može, notifikacijom u tu svrhu, steći svojstvo države ugovornice mnogostranog ugovora koji nije na snazi ako je bilo koja od država prednica, na dan sukcesije država, bila stranka tog ugovora.

2. Uz rezervu stavaka 3. i 4, država sljednica na koju se odnosi Članak 31. može, notifikacijom u tu svrhu, steći svojstvo stranke mnogostranog ugovora koji stupa na snagu nakon dana sukcesije država ako je bilo koja od država prednica, toga dana, bila država ugovornica tog ugovora.

3. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na državu sljednicu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

4. Ako ugovor pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. Članka 17, država sljednica može steći svojstvo stranke ili države ugovornice tog ugovora samo uz pristanak svih stranaka ili svih država ugovornica.

5. Ugovor kojega država sljednica postane država ugovornica ili stranka na temelju stavka 1. ili 2. primjenjuje se samo na dio područja Države sljednice za koji je pristanak na vezanost tim ugovorom bio dan prije dana sukcesije država, osim:

a) ako, u slučaju mnogostranog ugovora koji ne pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. Članka 17, država sljednica u svojoj notifikaciji, izvršenoj na temelju stavka 1. ili 2, naznači da se taj ugovor primjenjuje na čitavo njezino područje; ili

b) ako se, u slučaju mnogostranog ugovora koji pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. Članka 17, država sljednica i sve stranke ili, ovisno o slučaju, sve države ugovornice drukčije sporazumiju.

6. Točka a) stavka 5. ne primjenjuje se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na čitavo područje Države sljednice bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

Članak 33.

Učinci ujedinjenja država na ugovore koje je država prednica potpisala uz rezervu ratifikacije, prihvata ili odobrenja 1. Uz rezervu stavaka 2. i 3, ako je jedna od država prednica, prije dana sukcesije država, potpisala mnogostrani ugovor uz rezervu ratifikacije, prihvata ili odobrenja, država sljednica na koju se odnosi Članak 31. može ratificirati, prihvatiti ili odobriti taj ugovor kao da ga je potpisala i može tako postati stranka ili država ugovornica tog ugovora.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na državu sljednicu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

3. Ako ugovor pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. Članka 17, država sljednica može postati stranka ili država ugovornica tog ugovora samo uz pristanak svih stranaka ili svih država ugovornica.

4. Ugovor kojega država sljednica postane stranka ili država ugovornica na temelju stavka 1. primjenjuje se samo na dio područja Države sljednice glede kojega je taj ugovor potpisala jedna od država prednica, osim:

a) ako, u slučaju mnogostranog ugovora koji ne pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. Članka 17, država sljednica prilikom ratifikacije, prihvata ili odobrenja ugovora priopći da se taj ugovor primjenjuje na čitavo njezino područje; ili

b) ako se, u slučaju mnogostranog ugovora koji pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. Članka 17, država sljednica i sve stranke ili, ovisno o slučaju, sve države ugovornice drukčije sporazumiju.

5. Točka a) stavka 4. ne primjenjuje se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na čitavo područje države sljednice bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

Članak 34.

Sukcesija država u slučaju odvajanja dijelova Države

1. Kad se jedan ili više dijelova područja neke države odvoji da bi stvorili jednu ili više država, bez obzira na to da li država prednica i dalje postoji:

a) svaki ugovor koji je na dan sukcesije država bio na snazi za čitavo područje države prednice ostaje na snazi za svaku tako stvorenu državu sljednicu;

b) svaki ugovor koji je na dan sukcesije država bio na snazi samo za onaj dio područja države prednice koji je postao državu sljednicu ostaje na snazi samo za tu državu sljednicu.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se:

a) ako se zainteresirane države drukčije sporazumiju; ili

b) ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na državu sljednicu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

Članak 35.

Slučaj Države koja i dalje postoji nakon odvajanja dijela njezina područja

Kad, nakon odvajanja bilo kojega dijela područja neke države, država prednica i dalje postoji, svaki ugovor koji je na dan sukcesije bio na snazi za državu prednicu ostaje na snazi za ostatak njezina područja, osim:

a) ako se zainteresirane države drukčije sporazumiju; ili

b) ako se ustanovi da se taj ugovor odnosi samo na područje koje se odvojilo od države prednice; ili

c) ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na državu prednicu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

Članak 36.

Sudjelovanje u ugovorima koji nisu na snazi na dan sukcesije država u slučaju odvajanja dijelova Države

1. Uz rezervu stavaka 3. i 4, država sljednica na koju se odnosi stavak I. Članka 34. može, notifikacijom u tu svrhu, steći svojstvo države ugovornice mnogostranog ugovora koji nije na snazi ako je država prednica, na dan sukcesije država, bila država ugovornica tog ugovora glede područja na koje se odnosi sukcesija država.
2. Uz rezervu stavaka 3. i 4, država sljednica na koju se odnosi stavak 1. Članka 34. može, notifikacijom u tu svrhu, steći svojstvo stranke mnogostranog ugovora koji stupa na snagu nakon dana sukcesije država ako je država prednica, toga dana, bila država ugovornica tog ugovora glede područja na koje se odnosi sukcesija država.
3. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na državu sljednicu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.
4. Ako ugovor pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. Članka 17, država sljednica može steći svojstvo stranke ili države ugovornice tog ugovora samo uz pristanak svih stranaka ili svih država ugovornica.

Članak 37.

Sudjelovanje, u slučaju odvajanja dijelova Države, u ugovorima koje je država prednica potpisala uz rezervu ratifikacije, prihvata ili odobrenja

1. Uz rezervu stavaka 2. i 3, ako je država prednica, prije dana sukcesije država, potpisala mnogostrani ugovor uz rezervu ratifikacije, prihvata ili odobrenja i ako bi se ugovor, da je toga dana bio na snazi, primjenjivao na područje na koje se odnosi sukcesija država, država sljednica na koju se odnosi stavak 1. Članka 34. može ratificirati, prihvatiti ili odobriti taj ugovor kao da ga je potpisala i može tako postati stranka ili država ugovornica tog ugovora.
2. Stavak 1. ne primjenjuje se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na državu sljednicu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.
3. Ako ugovor pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. Članka 17, država sljednica može postati stranka ili država ugovornica tog ugovora samo uz pristanak svih stranaka ili svih država ugovornica.

Članak 38.

Notifikacije

1. Svaka se notifikacija na temelju Članka 31, 32. ili 36. mora izvršiti u pismenom obliku.

2. Ako notifikaciju nije potpisao državni glavar, šef vlade ili ministar vanjskih poslova, predstavnika države koja je priopćuje može se pozvati da podnese svoju punomoć.

3. Ako ugovor ne određuje drukčije:

a) notifikaciju država sljednica dostavlja depozitaru ili, ako nema depozitara, strankama ili državama ugovornicama;

b) smatra se da je država sljednica izvršila notifikaciju na dan kad ju je depozitar primio ili, ako nema depozitara, na dan kad su je primile sve stranke ili, ovisno o slučaju, sve države ugovornice.

4. Stavak 3. ne utječe ni na koju dužnost depozitara, ustanovljenu ugovorom ili na drugi način, da stranke ili Države ugovornice obavijesti o notifikaciji ili o bilo kojem priopćenju što ga s tim u svezi izvrši država sljednica.

5. Uz rezervu odredaba ugovora, smatra se da je takw notifikaciju ili priopćenje država kojoj su namijenjeni primila tek kad je depozitar obavijesti.

D I O V.

RAZNE ODREDBE

Članak 39.

Slučajevi odgovornosti države ili izbijanja neprijateljstava Odredbe ove Konvencije ne diraju ni u jedno pitanje koje bi, što se tiče učinaka sukcesije država glede ugovora, moglo proizići iz međunarodne odgovornosti države ili iz izbijanja neprijateljstava između država.

Članak 40.

Slučaj vojne okupacije

Odredbe ove Konvencije ne diraju ni u jedno pitanje koje bi što se tiče ugovora moglo proizići iz vojne okupacije nekog područja.

D I O VI.

RJEŠAVANJE SPOROVA

Članak 41.

Konzultacije i pregovori

Ako između dviju ili više stranaka ove Konvencije nastane spor o primjeni ili tumačenju Konvencije, te će ga stranke, na zahtjev bilo koje od njih, nastojati riješiti konzultacijama i pregovorima.

Članak 42.

Mirenje

Ako se spor ne riješi i u roku šest mjeseci od dana kad je podnesen zahtjev spomenut u Članku 41, svaka ga stranka spora može podvrgnuti postupku mirenja navedenom u Prilogu ovoj Konvenciji, podnošenjem u tu svrhu zahtjeva glavnom tajniku Ujedinjenih naroda i obavještavajući drugu stran~u spora ili druge stranke spora o tom zahtjevu.

Članak 43.

Sudsko rješavanje i arbitraža

Prilikom potpisivanja ili ratifikacije ove Konvencije, ili prilikom pristupa Konvenciji ili kasnije u svako doba, svaka dr'cava može, ako se spor ne riješi primjenom postupaka naznačenih u Člancima 41. i 42, notifikacijom depozitaru izjaviti da se taj spor može, tužbom koju podnese bilo koja stranka spora, podvrgnuti na rješavanje Međunarodnom sudu ili arbitraži, pod uvjetom da je i druga stranka spora dala istovrsnu izjavu.

Članak 44.

Suglasno rješavanje

Neovisno o Člancima 41, 42. i 43, ako između dviju ili više stranaka ove Konvencije nastane spor o tumačenju ili primjeni Konvencije, one mogu suglasno odlučiti da ga podvrgnu Međunarodnom sudu ili arbitraži, ili bilo kojem drugom prikladnom postupku rješavanja sporova.

Članak 45.

Druge odredbe o rješavanju sporova koje su na snazi Ništa u Člancima 41. do 44. nije na štetu prava ili obveza, stranaka ove Konvencije prema svakoj odredbi koja je između njih na snazi, a koja se tiče rješavanja sporova.

D I O VII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 46.

Potpisivanje

Ova će Konvencija biti otvorena za potpisivanje svim državama do 28. veljače 1979. u Saveznom ministarstvu vanjskih poslova Republike Austrije, a zatim, do 31. kolovoza 1979, u sjedištu Ujedinjenih naroda u New Yorku.

Članak 47.

Ratifikacija

Ova Konvencija podliježe ratifikaciji. Isprave o ratifikaciji polažu se kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda.

Članak 48.

Pristupanje

Ova Konvencija ostaje otvorena za pristupanje svakoj državi. Isprave o pristupu polažu se kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda.

Članak 49.

Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija stupa na snagu tridesetoga dana od datuma polaganja petnaeste isprave o ratifikaciji ili pristupu.
2. Za svaku državu koja ratificira Konvenciju ili joj pristupi nakon polaganja petnaeste isprave o ratifikaciji ili pristupu, Konvencija stupa na snagu tridesetoga dana nakon što ta država položi svoju ispravu o ratifikaciji ili pristupu.

Članak 50

Vjerodostojni tekstovi

Izvornik ove Konvencije, koje su arapski, engleski, francuski, kineski, ruski i španjolski tekst jednako vjerodostojni, položiti će se kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda.

U POTVRDU TOGA su potpisani opunomoćenici, propisno ovlaštene od svojih odnosnih vlada, potpisali ovu Konvenciju.

SASTAVLIENO u Beču, dvadeset trećega kolovoza tisuću devetsto sedamdeset osme.

PRILOG

1. Glavni tajnik Ujedinjenih naroda sastavlja i vodi popis miritelja koji čine kvalificirani pravnici. U tu svrhu, svaka je država članica Ujedinjenih naroda ili stranka ove Konvencije pozvana da odredi dva miritelja i imena tako određenih osoba čine popis. Mandat miritelja, uključujući one koji su određeni da popune slučajno ispražnjeno mjesto, traje pet godina i može se obnoviti. Miritelji čiji mandat istječe nastaviti će obavljati svoje funkcije, za koje će biti odabrani sukladno slijedećem stavku.

2. Kad se zahtjev podnese glavnom tajniku na temelju Članka 42, glavni tajnik iznosi spor pred komisiju za mirenje, koja se sastavlja ovako:

Država ili države koje su jedna stranka spora imenuju:

- a) jednog miritelja koji je državljanin te ili jedne od tih država, s popisa navedenog u stavku 1. ili iz reda drugih osoba;
- b) jednog miritelja koji nije državljanin te ili jedne od tih država, s popisa.

Država ili države koje su druga stranka spora imenuju dva miritelja na isti način. četiri miritelja koje su stranke odabrale moraju biti imenovani u roku šezdeset dana od datuma kad glavni tajnik primi zahtjev.

U roku šezdeset dana od datuma posljednjeg imenovanja četiri miritelja imenuju s popisa petoga, koji će biti predsjedatelj.

Ako se imenovanje predsjedatelja ili nekog od ostalih miritelja ne obavi u gore propisanom roku za to imenovanje, izvršit će ga glavni tajnik unutar šezdeset dana od proteka tog roka. Glavni tajnik može za predsjedatelja imenovati bilo osobu s popisa ili nekog Člana Komisije za međunarodno pravo. Svaki rok u kojemu se imenovanje mora izvršiti može se produžiti uz suglasnost stranaka spora.

Svako se ispražnjeno mjesto mora popuniti na način propisan za prvo imenovanje.

3. Komisija za mirenje sama propisuje svoj postupak. Komisija, uz pristanak stranaka spora, može pozvati svaku stranku ugovora da joj usmeno ili pismeno iznese svoje stajalište. Odluke i preporuke Komisije donose se većinom glasova njezinih pet Članova.

4. Komisija može upozoriti stranke spora na svaku mjeru koja bi mogla olakšati prijateljsko rješenje.

5. Komisija saslušava stranke, razmatra zahtjeve i prigovore te daje prijedloge strankama kako bi se postiglo prijateljsko rješenje spora.

6. Komisija podnosi izvještaj u roku dvanaest mjeseci od njezina osnivanja. Taj se izvještaj polaže kod glavnog tajnika i dostavlja strankama spora. Izvještaj Komisije, uključujući sve zaključke glede činjenica i pravnih pitanja koji su u njemu sadržani, ne veže stranke i samo je iznošenje preporuka, koje se podnose strankama na razmatranje radi olakšavanja prijateljskog rješenja spora.

7. Glavni tajnik pruža Komisiji pomoć i olakšice koje su joj potrebne. Troškove Komisije snose Ujedinjeni narodi.